

Михаило Павловић

УВОДНА РЕЧ

Године 2004. *Друштво за културну сарадњу Србија-Француска* (које је, током деценија, неколико пута мењало име али не и циљеве и врсте активности) обележило је сто година свога постојања и то на два начина: почетком маја месеца 2004.године у Задужбини Илије Милосављевића Коларца, одржана је, у сарадњи са Министарством за културу и информисање Републике Србије и Француског културног центра у Београду, свечана академија на којој је говорима и књижевно-музичким програмом обележен јубилеј о коме је реч, а у октобру месецу исте године у Архиву Србије и у сарадњи са њим одржан је међународни научни скуп посвећен српско-француским односима 1904-2004.

Жеља организатора Симпозијума била је да се, колико је то могуће, обухвате сви видови српско-француске сарадње, односно, српско-француских веза уопште. Од, разуме се, ограниченог броја позваних француских личности, одазвали су се књижевник и публициста Аксел Може (Axel Mauguey) и професор на Катедри за југославистику Универзитета Париз 4 Пол-Луј Тома (Paul-Louis Thomas).

Није потребно нарочито подвлачити да обим и садржина Симпозијума нису зависили само од организатора. Они су били условљени временским и просторним ограничењима (трајање симпозијума, обим зборника саопштења и др.). Садржај и карактер Симпозијума зависили су и од одзива позваних потенцијалних учесника и, чини се разумљиве, немогућности организатора да знају и имају на уму све евентуалне релевантне учеснике. Ограничење које је за жаљење, али неизбежно. Мора се још додати да, на жалост, неке личности нису остале верне свом обећању о учествовању.

Са 35 саопштења 38 учесника (нека саопштења су плод рада више од једне особе) Симпозијум је, чини се, постигао, између осталог, жељену разноврсност. Поред културе уопште (у ширем смислу речи), књижевности и језика и историје као такве, заступљене су и везе из области музике, историје уметности и примењених уметности, медицине, природних наука, архитектуре, археологије, ликовне критике, политике, привреде, војне сарадње, рачунарске лингвистике и српско-француског пријатељства.

Када се има на уму да би комплетна слика (историја) српско-француских веза из свих области научног, уметничког и друштвеног живота захтевала неколико томова, није тешко схватити да је један симпозијум, у сваком погледу ограничен, само једна могућност да се кроз низ корисних обавештења и разматрања добије увид у сву сложеност и богатство односа о којима је реч и стекну нека нова сазнања.

Овај зборник је, дакле, у мери у којој је то било могуће, докуменат о српско-француским односима у двадесетом веку, па и споменик српско-француског пријатељства.